

VSE JE DOBILO DRUG OBRAZ

Ivan Minatti

Odšla sva spet
vsak svoji samoti naproti,
pa sva komaj občutila,
kako je lahko topel stik dveh rok.
Odšla. Preprosto. In sva spet,
kar sva bila:
komaj še človek. Tako čudno ubog.

Vse, vse je dobilo drug obraz ta hip:
drevesa, hiše, oblaki, nebo
in ceste so, ko da nikamor več ne držijo
in je vseeno,
kam nameriš nogo.

Odšla sva vsak svoji samoti naproti.

Reci:
kolikokrat bo še treba oditi
in za vselej pustiti ob poti
drobec srca?

S P O M I N

Ivan Minatti

Bila si jutro na razšumeli obali
in vonj borovcev in skal
in zelene morske ravni.
Bila klic galebov.
Bila si poldne in večer
in modrina med razgretimi oljkami
in plahutanje jader
in otožna pesem mornarjev
v mesečini.
Bila si brezmejnost neba
in brezdanost voda —
jaz veter, ki ni imel kje počíti.